

ikke meget indbringende Jernbaneskyld og Formue- og Indkomstskatten, som alene har et saa stort Omraade, at det helt forandrede Skattedepartementets Karakter. Siden den Tid er der kommet en Række andre mindre Afgifter til, som dog kan volde en Del Besvær, f. Eks. Forlystelsesafgiften og forskellige andre. Man kan ikke paaberaabe sig den Aarrække, der ligger før 1903, Forholdene har saa totalt forandret sig efter den Tid, at det er forklarligt, at det for Finansminister Hage — endskønt man den Gang endnu ikke havde gennemført hverken Ejendomsskyldloven og ikke heller Formue- og Indkomstskatteloven, men dog stod saaledes, at man kunde forudsætte, at de vilde komme — maatte stille sig som et alvorligt Problem allerede den Gang at udnævne en særlig Chef for hver af de to Afdelinger. Og Grundene til at gøre det er sandelig ikke blevet mindre siden den Gang. Den højtærede Minister talte om Oprettelse af 2 Embeder, men den højtærede Minister havde ikke behøvet at komme med et Forslag om Oprettelse af et nyt Embede, hvis han havde bestemt sig til at besætte Generaltolddirektoratet med een Mand og Skattedepartementet med en anden. Ministeren kunde have nøjedes med at komme med et Forslag paa Finansloven om en ny Embedslønning, men havde ikke haft nødig at komme med et selvstændigt Lovforslag om et nyt Embede. Et saadant Forslag paa Finansloven var sikkert gledet meget let, thi hvis Ministeren i Forvejen havde konfereret med Finansudvalget eller havde udsat sin endelige Afgørelse af denne Sag, til han kendte Finansudvalgets Stilling, føler jeg mig ganske overbevist om, at det hele var gaaet særdeles glat.

Her er slet ikke Tale om kollegial Styrelse. Hvis man havde een Indehaver til hvert af de to Embeder, blev der derfor ikke Tale om kollegial Styrelse mere end ellers i Administrationen. Administrationsomraaderne rører altid ved hinanden. Jeg har som Minister ofte oplevet, at man for at faa en tilstrækkelig udtømmende Belysning af en Sag for tilfallet har maattet lave en administrativ Kommission, der omfattede en eller flere Departementschefer fra ens eget Ministerium og undertiden endog

Departementschefer fra andre Ministerier. Det er ikke saa sjældent, naar Forretningsomraaderne berører hinanden. Men at der i det daglige skulde være Tale om nogen kollegial Styrelse imellem Generaltolddirektøren og Chefen for Skattedepartementet, vil jeg paa det bestemteste benægte. Disse Omraader er lige saa bestemt adskilte fra hinanden som andre administrative Omraader. De griber ind i hinanden ligesom andre, men heller ikke mere. Kun i det Øjeblik, hvor det gælder om at forberede en ny samlet Skattelovgivning, hvor som i det Par Aar før 1916 Spørgsmaalet kommer op om at reformere Toldlovgivningen og de direkte Skatter, er det rigtigt, at der bliver Tale om det samlede Overblik. Men dette samlede Overblik skal rigtignok ligge hos Ministeren, og det er ikke nødvendigt at have en Embedsmand, hos hvem dette ligger. Ministeren skal have det samlede Overblik, de enkelte Embedsmænd, Departementscheferne skal have den faglige Indsigt, og her er det, jeg atter maa erklære mig uenig med den højtærede Finansminister. Han henviser til, at der har været — det hænder særdeles hyppigt — Ministre, der ikke har haft faglig Indsigt af denne eller hin Art, som kræves i Ministeriets Administration. Det ligger ganske simpelt i, at parlamentariske Ministre som Regel er Politikere, og hvis man vil holde paa det — det ligger i hele det parlamentariske System —, er det ganske givet, at adskillig faglig Indsigt i Almindelighed maa mangle. De to Ting kan tænkes forenet, men i Almindelighed vil den faglige Indsigt mere eller mindre mangle. Saa meget mere nødvendigt bliver det da, at Ministeren netop hos sine Departementschefer finder denne faglige Indsigt.

Jeg vil erindre om en Bemærkning fra min Side, som den højtærede Minister egentlig ikke imødegik, om de ret forskellige Kvalifikationer, de to Embeder kræver: Overvejende juridisk Indsigt i det ene, overvejende økonomisk Indsigt i det andet, og jeg vil ikke slaa mig til Taals med den højtærede Ministers Udtalelse om, at Skattedepartementets Chef har kyndige Jurister i sine Kontorer. Det er meget sandt, at han har det, det er sikkert ogsaa ganske uund-